

ПА-ЛЕНІНСКУ ЭМАЦІЯ ЗА КАМУНІЗМ!

[Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.]

сельніцтва, збліжаючы яго з узроўнем жыцця ў гарадзкім. Тым самым ствараюцца рэальныя ўмовы для пераходнага астаўлення ў развіццё сельскай гаспадаркі, для павышэння эфектыўнасці ўсёй грамадскай вытворчасці.

Вырашэнне намечаных XXIII з'ездам задач гаспадарчага будаўніцтва непаручна звязана з паслядоўным ажыццяўленнем новай сістэмы планавання, кіравання і эканамічнага стымулявання вытворчасці, асновы якой закладзены сакавіцкім і вераснёўскім Пленумаў ЦК КПСС.

Што характарызуе метады гаспадарчага кіравання, якія партыя цяпер настойліва ажыццяўляе? Гэта, пераважна, навуковы падыход да ўсёй праблемнай народнай гаспадаркі і планавання, гэта, на другое, узмацненне ролі эканамічнага стымулявання і сацыялістычнай вытворчасці і эканамічных метадаў у кіраванні; гэта, на трэцяе, правільнае спалучэнне матэрыяльных і маральных стымуляў, развіццё сапраўднага руху за камуністычную працу, ініцыятывы і творчай актыўнасці вытворчых калектываў і кожнага працоўнага, павышэнне іх зацікаўленасці і адказнасці за захаванне агульнанародных інтарэсаў. Партыя расчысціла глебу для больш поўнай рэалізацыі і далейшага развіцця ленынскай прынцыпаў кіравання эканамічнай, адзіноўнай усе, што не вытрымала правёркі часам і стала перашкодай нашаму руху наперад.

Сардэчна праводзіць гаспадарчыя рэформы ў правільным ухваленні ленынскага прынцыпу дэмакратычнага кіравання, арганічна спалучэнні дзяржаўнага планавання кіравання з расшырэннем ініцыятывы і працоўнага адказнасці на аснове поўнага гаспадарчага разліку.

Аператыўную самастойнасць і матэрыяльную адказнасць прадпрыемстваў і тэрытарыяльных адміністрацый Ленын лічыў найважнейшымі прадуманымі гаспадарчага, або, як ён лічыў гаварыць, намераннага разліку. Дастаткова зварнуцца да работ, у якіх ён абгрунтаваў новую эканамічную палітыку, напрыклад, да плана задуманага Леныным артыкула «Намераннае пастаўнае справы», каб убачыць, як развілася ленынская думка, як ён тэарэтычна растлумачваў гаспадарчы разлік, даказаў яго неабходнасць для наладжвання ўліку і кантролю, для павелічэння наакуплення і, у канчатковым выніку, — для пераходу да камунізму. Выступавачы 29 кастрычніка 1921 года на Маскоўскай губернскай партыйнай канферэнцыі, Ленын гаварыў: «Толькі на гэтай аснове намераннага разліку можна будаваць гаспадарку. Перашкоджаць гэтым забавоны і ўспаміны таго, што было ўчора».

Ленынскі курс гаспадарчай палітыкі партыі, у аснове якога ляжаць не вераўшчыя перабудовы, а глыбокае эканамічнае ўздзеянне на вытворчасць, пачынае прыносіць свой лёс.

Першыя вынікі работы па-новаму пасля са-

ДАКЛАД ТАВАРЫША М. Р. ЯГОРЬЧАВА

кавіцкага (1965 года) Пленума ЦК КПСС паказалі, што значна ўзрасла працоўная актыўнасць калгаснікаў, работнікаў саўгасаў, спецыялістаў. Дзякуючы гэтым ужо дасягнуць у мінулым годзе больш высокага агульнага аб'ёму сельскагаспадарчай прадукцыі, чым у любым папярэднім годзе. Гэта стала магчыма, нягледзячы на засуху і выніканы ёю значныя недаробкі. Цяпер для ўсёх відавочна, што можа даць эканамічна абгрунтаваны падыход да кіравання сельскай гаспадарчай.

Новая сістэма планавання і матэрыяльнага стымулявання ўжо ўжываецца ў розных формах і ў рознай ступені — у прамысловасці і будаўніцтве, на транспарце, у гандлі і гарадской гаспадарцы. Да сярэдзіны гэтага года ён будзе ахоплена група прадпрыемстваў, дзе праца больш як мільён чалавек. У халесты праца перайшла на новую ступень вытворчых расцэ прадуцтва і прыбытку, лепш выкарыстоўваюцца рэсурсы, павышаецца эфектыўнасць вытворчасці, павялічваецца заробная плата.

Каб рухацца наперад у эканоміцы і палітыцы, напамінаў Ленын, неабходна заўсёды быць на ўзроўні сучасных ведаў, улічваць светлы вопыт і дасягненні навукова-тэхнічнага прагрэсу. Паслядоўны ход камуністычнага будаўніцтва ў велізарнай ступені залежыць ад арганічнага спалучэння вытворчасці з навукай, ператварэння яе ў непарудную прадукцыйную сілу. Ніколі раней пытанні развіцця навуцы і тэхнікі, хуткага і шырокага выкарыстання іх дасягненняў не былі так цесна звязаны з ажыццяўленнем праграмных устаноўкаў партыі. Гэта адносіцца як да прыродазнаўчых, так і ў не меншай меры да грамадскіх навук. Яны садзейнічаюць планамернаму развіццю сацыялістычнага грамадства, ужыванню сучасных метадаў кіравання, атрыманню найбольшых вынікаў пры найменшых затратах грамадскай працы. Стварэнне самых спрыяльных арганізацыйных і эканамічных умоў для навуковага і тэхнічнага прагрэсу, для творчай работы саўсцяцкай інтэлігенцыі — гэта цвёрдая лінія нашай партыі.

Рашэнні XXIII з'езда КПСС сустракаюць партыя, усім саўсцяцкім народам з вялікім энтузіязмам. Яны атрымалі адпаведнае адраджэнне на агульных рэспубліканскіх, абласных, раённых і гарадскіх партыйных арганізацыях, на тысячых сходзе і мітынгавых.

Наш народ успрымаў намечаныя з'ездам планы, як сапраўдную справу. У гэтым самым вернай гарантыя таго, што новая пільгодка будзе паспяхова выканана, што к 1970 году — стагоддзю з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Ленына Краіна Саветаў прыйдзе з новымі выдатнымі перамогамі на ўсёх участках будаўніцтва камунізму.

Наш народ успрымаў намечаныя з'ездам планы, як сапраўдную справу. У гэтым самым вернай гарантыя таго, што новая пільгодка будзе паспяхова выканана, што к 1970 году — стагоддзю з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Ленына Краіна Саветаў прыйдзе з новымі выдатнымі перамогамі на ўсёх участках будаўніцтва камунізму.

ЗА ЛЕНІНСКІ СТЫЛЬ РАБОТЫ

Таварышы! XXIII з'езд КПСС узброў і саўсцяцкі народ асцяцкай навукова абгрунтаванай праграмай дзеянняў, і цяпер справа за тым, каб яе ажыццявіць. Ленын заўсёды непаручна звязваў працоўную палітыку з мерамі па яе практычнаму ажыццяўленню. Адзінае тэорыі і практыкі, мэты і метады — характэрная рыса ленынізму.

XXIII з'езд з вялікай сілай падкрэсліў, што велізарная маштабы і складанасць задач камуністычнага будаўніцтва, рост свядомасці і актыўнасці працоўных патрабуюць поўнага падыходу, больш дэкавалітавае стале работ партыйных, дзяржаўных, гаспадарчых арганізацый, грамадскіх арганізацый, усіх нашых кадраў.

Ключ да гэтага даюць правяраныя на практыцы ленынскія прынцыпы партыйнага і дзяржаўнага кіравання, якія складаюць важную частку ідэйнай спадчыны нашых праўдараў і настаўнікаў.

Партыя дабіваецца, каб у нашай дзейнасці знаходзілі ўсе больш поўнае ўвасабленне такіх важнейшых рыс ленынскага стылю, як: — навуковы падыход да пытанняў палітыкі, вырашэнне іх на аснове вывучэння аб'ектыўных працэсаў і прадстаўлення вопыту, з улікам шырокай істэрычнай перспектывы; — непаручна сувязь з масамі, развіццё іх ініцыятывы і самадзейнасці, умение пераключыць іх у гэты момант; — шырокае развіццё дэмакратыі і ў той жа час строгае захаванне партыйнай і дзяржаўнай дысцыпліны, спалучэнне калектывізму і ініцыятывы і сабасці адказнасці за даручаную справу; — дэлавітасць, умение практычна арганізаваць работу, правільны падбор і выхаванне кадраў, сістэматычная правёрка выканання;

— рэалістычная ацэнка дасягнутых вынікаў, развіццё крытыкі і самакрытыкі, нецярпнасць да ўсяго косага, аджыццявага, што тамаюць наш рух наперад.

Волевы набывы партыйны, пераканаўча паказвае, што дасягненне руху па шляху да камунізму магчымыя толькі пры наўхільным захаванні і пастаянным развіцці гэтых ленынскіх прынцыпаў.

Цяпер кожны аздучае, наколькі дэбратворнай з'яўляецца створаная пасля кастрычніцкага Пленума ЦК КПСС творчая, дэлавітатная атмасфера ў партыі і краіне. Ленынскі стыль кіравання адкрывае шырокі прастор народнай ініцыятывы, павышае багатысць партыйных арганізацый, расце актыўнасць Саветаў, прафсаюзаў, камсамола, узмацняюцца ідэйна-дэмакратычныя асновы ва ўсім нашым жыцці.

Гэты пільны напяркам усталяваецца не самацёкам, а ў барацьбе партыі супраць непрыгодных, але, на жал, вельмі жывучых метадаў і звычак. Лічыць неабходна дэлавітатна сустрацца замест дэлавітатнасці — параднасці, замест кампетэнтнасці — пустакоўнасці, замест практычнай работы — засядальскую мітусню, бліскянае складанне папер і цыркуляраў. Не змыты да канца бюракратызм і цяганьне. Партыя патрабуе настойліва выкарыстання палёныя звычкі.

Рашучай прадпасылкай усталявання ленынскага стылю ва ўсёй нашай дзейнасці, умовай далейшага поспеху саўсцяцкага народа з'яўляецца павышэнне кіруючай і накіруючай ролі КПСС.

Партыя стаяць у цэнтры ўсяго грамадскага жыцця краіны, выступае палітычным правадніком і арганізатарам народа, накіроўвае развіццё саўсцяцкага грамадства па шляху камунізму. Яна распрацоўвае палітыку і арганізуе яе ажыццяўленне, зыходзячы з навуковага аналізу рэчаіснасці і агульнанародных інтарэсаў.

XXIII з'езд КПСС заклікаў партыйныя арганізацыі ўсмерна ўважліва ажыццявіць мас у стварэнні матэрыяльна-тэхнічнай базы каўчума, у кіраванні справай грамадства. Пры гэтым, як падкрэсліваецца ў рэзалюцыі з'езда, яны павінны дзейнічаць у асяродку іх у метадах арганізатарнай і выхавальнай работы, не дапускаючы падмены і драбнянны аякі саўсцяцкіх і гаспадарчых арганізацый. Было б напярва, каб б партыйныя арганізацыі займаліся аператыўна-распрацаванай дзейнасцю. Зусім відавочна, што ў гэтым выпадку

аб кадрах займае цалер цэнтральнае месца ў рабоце партыі. Справа падбору і выхавання кадраў павінна быць узната на агульнапартыйным, агульнадзяржаўным узроўні, гаварыў Генеральны сакратар ЦК КПСС таварыш Бронькоў Л. І. у Справаздачным дакладзе Цэнтральнага Камітэта XXIII з'езду.

Цяпер, калі кіруючыя вытворчасцю і іншымі бакамі грамадскага жыцця ставіцца на паслядоўна навуковы падыход, партыя ставіць задачу сур'ёзна перабудова сістэмы падрыхтоўкі і вылучэння кадраў, павышэнне патрабаванняў да іх, паўней улічваць пры вырашэнні кадравых пытанняў думку партыйных арганізацый і грамадскасці. Толькі так можна выключыць элементы суб'ектывізму і выпадковасці, выканаць патрабаванне XXIII з'езда КПСС аб тым, каб на кіруючыя пасады вылучаліся работнікі, якія аданы ідэям камунізму, добра ведаюць сваю справу, пастаянна звязаны з масамі, умеюць арганізаваць іх на выкананне пастаўленых задач.

Уладзімір Ільіч рэзка асуджаў неразумныя і тым больш бяздзюжныя адносіны да работнікаў, вучыў іх, беражліва да іх адносіцца.

І ў цэнтры, і на месцах у нас усталяваецца сапраўды ленынскі падыход да кадраў. Безваротна адыхоўваць у мінулае адміністрацыю і тэарыю, якія стваралі нервоўную атмасферу, параджалі няўпэўненасць, а ў асобных людзей — элементы прыставаўшчыцтва і даганджання.

Цэнтральны Камітэт партыі абавязвае партыйныя арганізацыі строга сачыць за тым, каб не дапускалася несправядлівасць ў адносінах да кадраў, неабгрунтаваны перастаноўкі.

Вядома, у жыцці часта ўзнікае неабходнасць перамяшчэння работніка, які па тых або іншых прычынах ужо не ў стане паспяхова справіцца з даручанай справай, але можа яшчэ прыносіць карысць на іншым участку. Партыя вучыць нас правільна ацэньваць і выкарыстоўваць сілы кожнага чалавека, дапамагаць кожнаму ў поўную меру разгарнуць свае здольнасці, але ў той жа час працягваць прыносіць іх, калі трэба, — рашуча змяняючы сабагу, непрыгоднага работніка, каб не губіць справу. Давярэ і павага ў спалучэнні з высокай патрабавальнасцю — вось адзін з важнейшых прынцыпаў кадравай палітыкі партыі.

Вядома, якая душэўная мяккасць, чуласць і прастата вызначалі адносіны Ленына з людзьмі. Паводле сведчанняў усіх, хто працаваў з ім, нават расійцамі не на жарт, Ільіч ніколі не ўніжаў чалавека, а, наадварот, умяцоўваў у ім веру ў свае сілы, у магчымасць выправіць памылкі. Нягледзячы на сваю велізарную занятасць, Ленын заўсёды знаходзіў час для клопатаў аб таварышах па рабоце, аб іх здароўі і асабасціх патрабаваннях. Але ён ніколі не спыніўся перад тым, каб парываць з людзьмі, якіх раней паважаў і любіў, калі яны становіліся тормазам у ажыццяўленні палітыкі партыі.

Ленын становіўся непахісным, калі сутыкаўся з бядавеннем і разгледжваным, цяжкім і бюракратызмам. І асабліва непахісным ён быў да тых, хто сабатаваў мерыяпрыемствы Саўсцяцкай улады, быў багатысць да не ворагаў.

На XXIII з'ездзе падкрэслівалася, што адна з самых важных задач у рабоце з кадрамі — выхаванне іх у духу камуністычнай ідэалогіі, перакананасці, прычынаўнасці. Гэтыя якасці, якія так высока цаніў Ленын, мы павінны развіваць у кожнага работніка, дабіваючы, каб усе нашы кадры павышалі сваю тэарэтычную падрыхтоўку, авалодавалі ленынізмам, вопытам КПСС.

Вялікае значэнне для глыбокага вывучэння ленынскай ідэйнай спадчыны мае выданне поўнага Збору твораў Ленына, ажыццяўленае па рашэнню Цэнтральнага Камітэта КПСС. У выпушчэнні 55 тамах сабрана больш усе багаце ленынскай думкі, прычым розныя як

ПАД СЦЯГАМ ЛЕНІНА — ДА НОВЫХ ПЕРАМОГ У БАРАЦЬБЕ ЗА МІР, ДЭМАКРАТЫЮ, НАЦЫЯНАЛЬНУЮ НЕЗАЛЕЖНАСЦЬ І САЦЫЯЛІЗМ

Таварышы! Вялікі патрыёт і інтэрнацыяналіст, Уладзімір Ільіч Ленын разглядаў перамогу Насцярычкіна і будаўніцтва сацыялізму ў СССР як непаручную частку сусветнага рэвалюцыйнага працэсу, а нашу партыю — як адзін з багавых атрадаў сусветнага камуністычнага руху.

Раскрыццям гэту аб'ектыўную ўзаемасувязь, Ленын вылучаў асобныя задачы знешняй палітыкі партыі і Саўсцяцкай дзяржавы. Гэта стварэнне найбольш спрыяльных умоў для будаўніцтва новага грамадства ў СССР, падтрыманне рэвалюцыйнага руху ў іншых краінах, паслядоўная барацьба за мір.

Прынцыповая і гібкая знешняя палітыка, якая праводзілася пад кіраваннем Ленына, з'явілася адной з важных умоў, што дазволіла перамаць благаду, наладзіць эканамічныя сувязі і дыпламатычныя адносіны з многімі краінамі, зачыніў паўнапраўнае месца на міжнароднай арэне.

Цяпер Саўсцяцкі Саюз — дзяржава з велізарнай эканамічнай патэнцыялай і ваеннай магутнасцю, дзяржава, якая мае надзейны саюзнікі і карыстаецца выключным аўтарытэтам і ўплывам у свеце. Але і цяпер, у новых гістарычных умовах, ленынскія прынцыпы знешняй палітыкі захоўваюць для нас усё сваё значэнне, таму што і сёння наш народ змагаецца за тую ж высякародную мэту, што і ў першыя гады Саўсцяцкай улады. Гэта зноў пацвердзіў XXIII з'езд КПСС.

Задоўга да з'езда ў буржуазным друку пачалі з'яўляцца розныя прагнозы адносна нібыта маючых адбыцца змен знешнепалітычнага курсу СССР. Ады сур'ёзнай, быццам адбудзецца паворот «у бок ізаляцыянізму», другія прадказвалі, што будзе пераважаць курс на мірнае супінаванне. Усё гэта гаварылі... Буржуазныя ідэалогі, якія да ўсяго падыходзіць са сваёй мернай, не ў стане зразумець, што асноўная накіраванасць саўсцяцкай знешняй палітыкі вызначана. Яна вызначаецца прыродай сацыялістычнай дзяржавы, жыццёвымі інтарэсамі нашага народа, зыходзячы з яго інтэрнацыянальнага рэвалюцыйнага абавязку перад брацкімі краінамі сацыялізма і працоўнымі ўсямі свету. У рашэннях XXIII з'езда знайшла адлюстраванне непахіснасць воля партыі і надалей весці лінію на ўзмацненне сусветнай сістэмы сацыялізма, падтрымку нацыянальна-вызваленчых рухаў і ўсабаковае супрацоўніцтва з наладзімі дзяржавамі, якія развіваюцца, на ўсталяванне прынцыпу мірнага супінавання дзяржаў з розным грамадскім ладам, на прадукцыйнае сусветнай вайны.

Непрымырныя выступавачы супраць сіл рэакцыі і вайны, Саўсцяцкі Саюз дабіваецца адраджэння міжнароднага атмасферы, вырашэння спрэчных пытанняў шляхам перагавораў, развіцця эканамічных, навукова-тэхнічных і культурных сувязей з усімі краінамі. У Справаздачным дакладзе Цэнтральнага Камітэта дакладна сфармулявана канструктыўная праграма, накіраваная на ўзмацненне справы міру і міжнароднага бліскі.

Усё гэта падыход нашай партыі да міжнарод-

тысця работ і дакументаў апублікаваны ўпершыню. Выхад у свет таго выдання — выдатная падзея ў ідэйна-палітычным жыцці нашай партыі, усёго міжнароднага камуністычнага руху.

Авалодаваць ленынізмам — гэта значыць засвойваць сутнасць ленынскага вучэння, яго метады, яго дух, вучыцца ажыццяўляць яго ў практычных справах, а не займацца фармальным, бяздумным цытатам.

Велізарнае значэнне для кадраў мае авалоданне эканамічнымі ведамі і новымі метадамі кіравання. Без гэтага сёння нельга кіраваць ніводным участкам народнай гаспадаркі.

Ленын цаніў у кіруючых асобах здольнасць «прыцягваць да сабе людзей». На чалавека, які дзейнічае толькі адміністрацыйнымі метадамі, гаварыў ён, ніяка спадзявацца ў сур'ёзным палітычным пытанні. Партыя патрабуе сёння, каб кожны кіруючы быў не толькі арганізатарам, але і выхавальцеlem калектыву, нёс у масы вучэнне Ленына, самі асабасцім прыкладам, усёй сваёй працай і паводзінамі апраўдваў даверэ партыі і народа.

Цяпер, калі так важны творчы пачынае мас, прамы абавязак партыйных арганізацый — ністэма выхоўваць у нашых кіруючых кадраў ленынскае памучдэ новага, гаюнасці энергічна падтрымаваць кожную каштоўную прапагоду.

Развіваючы ініцыятыву, творчасць мас, партыя ўцягвае ў актыўную стваральную работу мільёны працоўных, выхоўвае ў кожнага саўсцяцкага чалавека ўсвядомленне высокай адказнасці за агульную справу. Само жыццё, неспарэды вопыт барацьбы за камунізм — лепшая школа камуністычнага выхавання.

Ідэйнасць і свядомасць фарміруюцца пад даўгаварным уздзеяннем сацыялістычнага ладу, чым больш поўна і паслядоўна праводзіцца прынцып сацыялізма на ўсёх галінах жыцця, чым больш рашуча выражаецца ўсё, што несумяшчальна з характарам нашага грамадства, тым больш плённая і наша ідэалагічная работа.

Гадоўнай задачай ідэалагічнай работы партыі з'яўляецца выхаванне новага чалавека — актыўнага будаўніча камуніста, гора перакананага ў вялікай праўдзе ленынскай ідэі. Партыя выхоўвае саўсцяцкіх людзей у духу высокай палітычнай свядомасці і камуністычнай адносіны да працы, у духу ленынскай дружбы народам, саўсцяцкага патрыятызму і пралецтарскага інтэрнацыяналізму, арганізаванасці і дысцыпліны, беражлівасці і клопатаў аб павелічэнні агульнанароднага здобытку.

Цяпер у цэнтры увагі партыйных арганізацый пастаўлена задача глыбока растлумачыць дакументаў і рашэнняў XXIII з'езда КПСС, дыржываць па новаму пільгодкаваму плану, заблізваць працоўных на іх выкананне. Трэба будзе значна павялічыць размах і павысіць узровень прапаганды і агітацыі, прыцягнуць да гэтага партыйны і саўсцяцкі актывы. Як было падкрэслена ў Справаздачным дакладзе ЦК КПСС, ідэалагічная работа — справа ўсёй нашай партыі, усіх камуністаў.

Усталяваўчы ў гэтай рабоце ленынскі стыль, партыя патрабуе ад камуністаў чула адносіны да думкі і ідэйных запатрабаванняў мас, размаўляць з масамі сумленна і шчыра, не ўхіляючы ад вострых пытанняў, умела перадаваць няправільныя меркаванні і погляды. Камуністычная свядомасць загартоўваецца ў рашучай барацьбе з чужымі ўплывамі і рознымі перажаніямі, з аналітычнасцю і нігілізмам у адносінах да вялікіх заваёў сацыялізма.

Гэта зналіз партыю на ўзмацненне барацьбы супраць буржуазнай ідэалогіі, супраць атыкумунызму і атысавізму. Не нам, марксістам-лениністам, займаць абарончыя пазіцыі! На нашым баку праўда жыцця, самыя перадавыя ідэі веку. За намі ўсё прагрэсіўнае чалавецтва. За намі — будучыня!

Усталяваўчы ў гэтай рабоце ленынскі стыль, партыя патрабуе ад камуністаў чула адносіны да думкі і ідэйных запатрабаванняў мас, размаўляць з масамі сумленна і шчыра, не ўхіляючы ад вострых пытанняў, умела перадаваць няправільныя меркаванні і погляды. Камуністычная свядомасць загартоўваецца ў рашучай барацьбе з чужымі ўплывамі і рознымі перажаніямі, з аналітычнасцю і нігілізмам у адносінах да вялікіх заваёў сацыялізма.

Гэта зналіз партыю на ўзмацненне барацьбы супраць буржуазнай ідэалогіі, супраць атыкумунызму і атысавізму. Не нам, марксістам-лениністам, займаць абарончыя пазіцыі! На нашым баку праўда жыцця, самыя перадавыя ідэі веку. За намі ўсё прагрэсіўнае чалавецтва. За намі — будучыня!

абстрактнае міжнароднае напружанасць, партыя і саўсцяцкі народ умяцоўваць абаронную магутнасць нашай Радзімы. Узброеныя Сілы Саўсцяцкага Саюза заўсёды гатовы на дапамогу абараніць заваёвы сацыялізма, даць сапраўды адпор любому агрэсіўнаму.

Ленын прадаваў, што рэвалюцыйны, вызваленчы рух будзе заваёўваць кожную паліцу ў сур'ёзай барацьбе, у вострых класавых бітвах. Ён вучыў непахісна верыць у гістарычнае справядлівасць справы сацыялізма, цвёрдасць з улікам поспеху і няўдач — ацэньваць дасягнутыя вынікі, знаходзіць найбольш правільную лінію дзеянняў у кожнай канкрэтнай сітуацыі.

Камуністы сёння лічаць, што сучасная абстаноўка абавязвае павышаць актыўнасць рэвалюцыйных сіл на ўсёх участках атысавізму і саўсцяцкай барацьбы, умяцоўваць іх аўтарытэтам і багаве адзінства. Толькі такім шляхам можна паралізаваць дзеянні агрэсіўных колаў імперыялізму, пазбавіць іх магчымасці падаўляць вызваленчыя барацьбу на рэвалюцыйнае тэрыторыі вайны, рэвалюцыі, не дапусціць тэрактарнага вайны. Толькі такім шляхам можна рухаць наперад вялікую справу дэмакратыі, нацыянальнай незалежнасці і сацыялізма.

У Справаздачным дакладзе Цэнтральнага Камітэта, у рашэннях з'езда прагучаюць новыя заданні зрабіць усё для згуртавання рэвалюцыйных сіл у барацьбе супраць агульнага ворага.

Нашы непрыяцелі, якія разлічвалі на абароннае палемікі, раскол камуністычнага руху, цяпер не счыраваюць сваёй расчаравання. Яўна з правакванцыі мэтай яны гавораць аб нейкім «хрысціянскім перапынку» саўсцяцкіх камуністаў, якія, маўляў, упорна не хочучь аддаваць на напады і іх адрас, працягваюць заклікаць да згуртавання.

Так, згуртаванне камуністаў на аснове марксізма-ленинізма, на аснове рашэнняў Маскоўскага нарад 1957 і 1960 гг. — прычынова пазіцыі нашай ленынскай партыі. Гэта пазіцыя тлумачыцца ўсвядомленнем праўды і сілы, адказнасці КПСС за лёс сацыялізма, свядомасці камуністычнага руху.

Адзінае дзеянне камуністаў, усіх рэвалюцыйнаў, прыхільнікаў прагрэсу і міру — уладарнае патрабаванне нашай эпохі, якое ускладае высокую адказнасць на кожнага атрада камуністычнага руху. XXIII з'езд КПСС паказаў, што наша ленынская партыя цалкам усвядоміла сваю адказнасць.

Вышэйшым крытэрыем правільнасці той або іншай палітыкі была і застаецца практыка. Паслядоўнае правядзенне і развіццё курсу XX — XXII з'ездаў КПСС, як ва ўнутраных, так і ў міжнародных справах, даюць выдатныя вынікі. Наўхільны рост эканамічнай магутнасці СССР, узмацненне саўсцяцкага грамадства і дзяржаўнага ладу, узмацненне аўтарытэту і ўплыву Саўсцяцкага Саюза на міжнароднай арэне — вось наглядныя сведчанні палітычнай сталасці і мудрасці нашай партыі.

XXIII з'езд пацвердзіў імязненае імкненне КПСС умяцоўваць абаронку салдарнасць з камуністычнымі і рабочымі партыямі, разам з імі выступаць за ажыццяўленне генеральнай лініі міжнароднага камуністычнага руху. Ідэйна-палітычнае згуртаванне камуністаў свету, прадукцыйнае, непрымырны барацьбу марксістаў-лениністаў супраць прагата «левага» рэвалюцыйнага, супраць славянна ленынскіх прынцыпаў стратэгіі і тактыкі.

Адпаведна пільгодкава гэтага курсу, якая прагучала ў вышэйшых прадаўніцтвах партый і дзяржаўных атрадаў партыі з трыбуны з'езда, лепш за ўсё гаворыць аб яго адпаведнасці каронным інтарэсам сацыялістычнай сэрдужнасці; усяго рэвалюцыйнага і вызваленчага руху.

Таварышы! Вялікай сілай міжнароднага рэвалюцыйнага руху з'яўляецца сусветная сістэма сацыялізма. Паспехі Саўсцяцкага Саюза і іншых краін сацыялізма служаць натхняючым прыкладам для працоўных усяго свету. Яны павялічваюць палітычную вагу рабочага класа ў капіталістычных краінах, ствараюць яшчэ больш спрыяльныя абстаноўку і новыя стымулы для барацьбы народам за свае жыццёвыя інтарэсы і перадавыя ідэалы. Таму клопаты аб узмацненні магутнасці і згуртаванасці сацыялістычнай сэрду

